

Overweging Pasen 2004

Lieve mensen,

Een tijd terug heb ik een boek gelezen dat ging over de laatste dagen van Jezus zijn leven hier op aarde. De titel is mij even ontgaan, maar de inhoud niet, het boek verhaalt over die laatste zware dagen in Jezus zijn leven, die laatste dagen die zo in het teken van het lijden staan.

Als wij terug denken aan die dagen en ons teksten herinneren uit de bijbel dan komt bij ons de gedachte al snel op dat heel het joodse volk tegen Jezus was en Hem veroordeelde.

Luister maar eens naar de woorden uit Johannes 19 waar Jezus voor Pilatus is gebracht, en waar Pilatus zegt; "uw eigen volk en hogepriesters hebben U aan mij overgeleverd, of even verder in Johannes 19 waar Pilatus al twijfelt aan de schuld van Jezus en zegt "want ik vind geen schuld in Hem" en vervolgens staat daar "de joden antwoorden hem 'wij hebben een wet en volgens die wet moet Hij sterven. Hieruit lijkt dat vele joden tegen Jezus waren, maar was dat wel zo, is Jezus wel aan het kruis geslagen door heel zijn eigen volk?

Het boek wat ik gelezen heb verhaalt anders, het was inderdaad een drukte van jewelste in Jeruzalem, vele joden waren gekomen om zich voor te bereiden op het Pesach, het joodse paasfeest. Maar juist waren er ook heel veel mensen naar Jeruzalem gekomen om die vreemde profeet te zoeken. Een man die geweldloosheid predikte, een man die vergeving predikte, barmhartigheid, liefde, een man die hun harten veroverd had, naar die man was het overgrote deel van de joden op zoek en niet geheel onterecht.

Maar er waren enkele mensen in Jeruzalem met andere belangen, met aardse belangen, zoals b.v. de handelaren in offerdieren en de geld wisselaars die er persoonlijk beter van werden wanneer andere mensen op zoek naar een offer voor God bij hun offerdieren kochten of het Romeinse geld omwisselden voor het Joodse geld. Deze mensen waren niet blij met de blijde boodschap, ze werden inderdaad persoonlijk beter van andermans ellende. Maar ook de hoge priesters waren niet blij met Jezus, het ambt meestal doorgegeven binnen een familie, overgoten met aardse status, kwam in het gedrang wanneer Jezus zijn ideeën waarheid zouden orden.

Zo kan het zijn dat veel, heel veel mensen opzoek waren naar Jezus, naar die vredesprofeet maar Hem niet vonden in Jeruzalem, die stad van vrede. Ze zochten Hem op iedere hoek van de straat, predikend over liefde en vergeving, ze zochten Hem op de markt waar Hij wel eens zieken zou kunnen genezen, maar ook daar vonden Hem niet. Wel kwamen ze Hem tegen maar herkende Hem niet, Zijn gezicht zwaar bebloed en opgezwollen door de mishandelingen van de Romeinse soldaten. Wel zagen ze een rover, een dief, een misdadiger die zijn welverdiende kruis droeg op weg naar zijn einde, maar naar dat beeld waren ze niet op zoek. Slechts enkele volgelingen die Jezus vanaf het begin van zijn gevangen name hadden gevolgd wisten nog dat daar Jezus liep met een kruis op Zijn rug.

Dit overdenkend moet ik terug denken aan een kranten bericht in de Alkmaarsche Courant van een aantal weken geleden. Misschien kunt u het nog voor de geest halen, een artikel, een zoveelste artikel over het geweld tussen de joden en de

Palestijnen in Israël. En daarbij een foto van een Palestijnse jongen van ik schat 16 jaar met een veel te grote jas aan en daaronder volgeplakt met bommen om daarmee zichzelf en anderen op te blazen naar die eeuwige stad van vrede in het hiernamaals.

Als je vluchtig kijkt zie je alleen maar een zoveelste terrorist, een zoveelste misdadiger op weg naar zijn verdiende loon. Maar als je verder kijkt, durft stil te staan bij het moment, en dit kind eerder te hebben gekend, dan zie je een kind opzoek naar ruimte om veilig met zijn vrienden te spelen, zie je een kind dat alleen maar veilig naar school wil en droomt van een mooie toekomst, zie je een mensenkind opzoek naar vrede en een kind dat helemaal nog niet toe is aan spelen met zijn leven.

Lieve mensen, dit kind moeten wij de rug niet toe keren, maar het lijden moeten wij de rug toe keren. Wij moeten ons keren tegen mensen in deze wereld die er beter van worden die er persoonlijk beter van andermans ellende. Kranten die er smeugig over schrijven en eigenlijk wel kunnen leven met oorlog en geweld.

Wapenhandelaars die geld wisselen voor oorlogstuig, voorgangers die prediken dat je met geweld en je eigen leven het hiernamaals kan kopen, mensen allemaal even bang als die mensen zo, n 2000 jaar geleden, bang voor hun eigen belang op deze wereld, bang voor de blijde boodschap.

Laten wij als ranken zijn, ons verbonden wetend met Jezus vrucht dragen, laten wij liefhebben en ons niet gehinderd voelen door leeftijd of wat dan ook, want de jonge scheuten groeien weliswaar het hardst, maar de oudere ranken zijn immers het sterkst en waaien het minst met iedere wind mee.

Dat is de boodschap voor ons, het leven door onze wat oudere ranken, oudere lichamen, doorgeven aan de jonge scheuten en blijven vertrouwen dat het goed komt, amen.

Peter Appel